בסוד שיח

To Talk

"ויהי אחר הדברים האלה"

"תוך אמוני עם סגולה"

עומד בשמירה, ערב שבת בין השמשות
וממלמל לכו נרננה לה' בזמירות
ממשיך ושר שיר חדש לבעל עז ותפארת במקדש
וחושב על קורותיו השבוע שעבר, ענן וערפל, אש ועשן - נזכר.
מטען התפוצץ ולקח עמו חיים - אשה. איש ואיברים של ילדים
שב ומזמר שירו שיר כי נפלאות עשית, הודיע ישועות
בכבישים - אבנים בקבוקים ויריות
בערים - הפגנות התקהלויות

מחנק לופת את הגרון, מנסה להמשיך למזמור האחרון
העיניים מתלחלחות וחקול נאלם
חשיר וחשבח - נדם - - -

כמה זמן? עד מתי?
איך נמשיך כך, א-להי?

וכמו מאליו חניגון חוזר ושב
והמלים מחזקות, מנחמות, מעודדות -
מה תבושי ומה תכלמי
מה תשתוחחי ומה תהמי?
קומי! צאי מחחפכה
רב לך שבת בעמק הבכא
התעוררי - כי בא אורך
עורי, לבשי בגדי תפארתך!
בואי בשלום בשמחה ובצהלה
תוך אמוני עם סגולה!

אלקנה

"יהודה" - "שלליים ראשי נים של יצירה" הוא מאסף של שירים שכתבו כמה מתלמידי ישיבת ההסדר בקריית שמונה, שבראשה עומד הרב צבי ניה דודזי שליט"א. "יהודה" מוקדש לזכרו של יואי ויינשטוק ז"ל, תניך בני"ע, מנהי"ג תיכ מאוזי" שלמד בישיבת ההסדר בקריית שמונה סרם ניסו לנתל. יואי נפגע במה לך סיוד מכבע בעליי שעל כביש ביירות-דמשק (1982).

בחודשי שני שירים מ"יהוד הרי המשתלבים במצב הרוח של הימים הללו. "קינת הנ סיון העשירי" נכתב בידי בנ ליובוביץ', תלמיד שיעור ה' והשני, "תוך אמוני עם סגו להי הוא שרי עסו של אלקנה אורליך, בן עשרה ובנו של "ראבי".

ראש הישיבה, רבה של קריית-שמונה, הרב צבי אריה רודזי מלווה את הכתיבה האחת מעיין ומעיד. על השיר שכתב ברק הוא אומר: "לא התרשה אלא קינה - כשם שניתן לשיר."

קינת הנסיון העשירי.

[ויהי אחר הדברים האלה והאלקים ניסה את אברהם.
ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק
ולך לך אל ארץ המוריה והעלהו שם לעולה...]

ויהי אחר הדברים האלה והאלקים ניסה את אברהם.
ויאמר קח נא את בנך והעלהו לעולה בדרך ממצרים ובער־במלחמה.
וקח את יחידך והעלהו בימי שפוט השופטים וביהושלים ביד הכשדים.
וקח נא את בניך והעלם לעולה במלחמות המכבים ובמרד הרומאים.
וקח נא עוד מבניך ובנותיך והעלם לעולה במצדה ובמרד בר כוכבא
והשכם בבוקר וחבוש את חמורך וצא עם בניך בדרכם אל הגולה.
והעלה לעולה באשכנז במסעות צלב ובגירושים
ובספרד הוסף־לחם את מקל הנדודים.
וקח את אשר אהבת והעלהו לעולה בת"ח ות"ט בגזרות ועיניים
וקח את אשר אהבת והעלהו לעולה בתי"ח ות"ט בגזרות ועיניים
ובערבי פסחים אדומים מעלילות של דמים.
וקח את יחידך ולך אל המקום והעלה את בנך בקישינב בפוגרום.
והעלה לעולה בחברון בתרפ"ט ובדרכי הארץ בתרצ"ו־תרצ"ט.
וקח נא מליון וחצי מבניך ובנותיך העוללים והעלם לעולה באושוויץ ומיידאנק באש הכבשנים.
ואל תשכח את העצים למלחמת העצמאות בקסטל בנגבה ורבדים,
והמשך אל תנח ידך להעלות את הבנים במלחמת סיני וששת ימים
ואל תשכח את עצי העולה בארץ המרדפים ועל גדות התעלה
וקח את בנך והעלהו על אחד ההרים בארץ הארזים
וקח את בנך והעלהו לעולה בכפר דרום באוטובוס של ילדים.
או בכפר דרום באוטובוס של ילדים.
והעלהו בסיבוב למני דולב ובצומת ליד נבעת זאב
וקו 5 ובי"סבארי", בדרכים בכבישים עוד ועוד
בניס־יחידים־אהובים - - -

ורק תזכור, אברהם, שיום עוד יבוא אז אליך אשלח את המלאך
אברהם, אברהם - לנער ידך אל תשלח!

ברק

"אפוצץ את נולנולתך"

[הפרשה השלישי לפרשת הב"ר, והפרשה בעל ה"משה בריל, רבי מקום מעולם שלום שכתב דרושה לפרשת ישראל ר"ם השיק ביתן את המשוחה לחורה עכשוה, וישראל שמכתיבים קשרים בשבת כך ניין זה. מובא כאן אחד הפירושים מתוך "לימוד פרשיות") שראה אור לא אחת בפישורת הב"דית.

פעם בא אשה אחת אצל כ"ק אדמו"ר הב"ג, שהיתה עכשה מבלה כמה שנים, אך לא ידעה מה לעשות, כי בשים לא היו יכולות להיכנס אצל הרבי, עד שיחצו עליה ולקחו אותה להיות לעד לטשרונות בפני הב הוא ישבה שם מעך זמן, אך לא נראתה באופק שום תרשה למבוקה.

משרתי הבית נתבקשו, לקחו אחד מבניהן הקטנים של הרבי ולישחו אותו מה לדבר אל הקב. בנבוכם הלכו אצל הרבי ואמרו: הירדע, האם הענה איזו מיני עיכובים? ד' הצדיק השיבה מפתיעה כבר כל כך הרבה זמן. הרי אויר אחרי! (כמובן, מה יהיה? השיבה מפתיעה כבר כל כך הרבה זמן. הרי הצדיק זמן קבלת האורחים ליחידות, בקיצור גם הוא להיכנס לרבי. היה כאשר נפתחה הדלת של חדר הרבי, וראה את הרבי, פיו נפל בהתעלי שות ושיק. הרבי אמר שלא יעשו רעש, תניה לקרוא פיו את השטה הק נוטה. כאשר הצדיק, הביטה עליו שתוש בעלה, ונם הוא הוכה שתוש אשתו.

הרבי ביקש שב שלא לשדר מה שיש רעש, ושלח לקרוא פיו את הרב. בהביט, נתנו לזה חדר מיוחד, והרבשמים סידרו גם בין השניים. אולב סיפר הרש, שזה כמה שנים שעוב את אשתו והניו, והלך לדוסה, לשדוח רב מפושב של יהודים נכרוסיה היו הרבה מקומות שהיו יהודים מאד מעיירות וסקומות מפוזרמים בכלל, והשמיני יהודים במרם, כמו על יד נהר הוואלגא, או בסיביר וכו', ושם הניח את רחל. והא הוא הלך ונתן עם אשה נכרית והתעשר מאד בדרך כלל, פי שהלך למקומות אלה היה מתעסק באיזה מסחר, והיה מתעשר מאד, כי האנשים המקומיים היו אנשים פשוטים וכוגשתים, ולא היו עייכים לשום מסחר.

יום אחד, ביומא רשיקא, כאשר חזר בן השוק לביתו, מצא בו יהודי אחד עם מקל עבה בידו. הלה אמר לו בזה הלשון בעיל"ת, זה חייסק, זה האסק בלאטען א חייב מיט קיבריש. עם אין שוין ביים זון האלאסט זיך אפטשיין אין בעבען אייער א גט בשיל"ת, יודע אתה - השטורה מפסר ריך אשה וילדים. כבר הניע הזמן שתשוור ולפטר אותה בגט) - ומיד נעלם.

הוש ממשיך לספר, כי נתפעל מאד מהסיפור, אבל לא שת לבו לזה. עברו עוד כמה ימים, ושוב חזר האחוה. כאשר חזר מהשוק לביתו, הניע מולו אותו יהודי עם מקל בידו, ושוב אמר לו ברוגזה, בבראשונה, כל אדם ודברים - ומיד נעלם ממנו.

או זה הבחין - ממשיך הוש לספר - שאין זה בשוק כלל. והתחלתי לחשוב לאן ללכת, כי אין לי שום מיפוי הינו במבואת אשתי. במרתי בלי כי, שאם יבוא אותו יהודי אלי פעם נוספת, אשאל ממנו היכן עלי לשים פעמי כדי לפגוש את אשתי.

כעבור כמה ימים, חזר האחוה בפעם השלישית: בהלכי בשוק בדרכי הביתה, והניע מולי אותו יהודי ואמר לי אותם הדברים שאמר לי בפעם הקודמות. כן הבניה עלי את האמה אשר בידו, ואמר לי: בעיל"ת, שאתה שוין בעבען א גט דיר היים או נים וועל אויך דיר מיט רעש שטי עקען די קאפ בוטלעקעט (סע מיר לחת גט לאשתי, במהרה שלא, אפצייץ את נולנולתך במקל זה.

שאלתי אותו: האו זאל אין מאדען מאשה אסאך השוב לי: מאדע אין ליובאוויטש (סע ליובאוויטשע) אולם - המשיך הוש - מעולם לא שמעתי שם עיירה כזו, אבל הבטיחני כי אם אתקדם למשוב של יהודים, בודאי יאמרו לי היכן נמצאת עיירה כזו.

בלילה לקח אתו כסף מזומן, ונתמסק בהכנת והלך. כך היה הולך ונד סע ממקום למקום ומעיר לעיר, עד שהגיע למשוב יהודי והתעניל לשמוע עניין היכן נמצאת העיירה ליובאוויטש. המקום היה כבר די ידוע ומפורסם, וכך ידעו לכוון אותו היכן ללכת.

כך הלכתי מעיר לעיר - ממשיך הלה לספר - עד שהגעתי סוף סוף לכאן. היה באשר נפתחה הלוגו של הרבי וראיתי את פניו. מיד הכר תי בו שהוא-הוא היהודי עם המקל שביניו, אותו ראיתי בעיר הנוראי. נבהר לתי מאד ממנו, והתעלפתי.

לאחר נמי מתן הנס, נבנסתי שוב אל הרבי ושאלתי אותה רבי, מה יהיה אניי השיב לי הרבי: תחזור על השתתים. היה חזר על השתתים, הוא כך הה, שהלך ונד ממקום-למקום, היה חזר על השתתים, והוא עצמו סיפר את כל מה שעירע אתו - ההאחידים היו מפרסים אותו.

תיקון שטויות: על פי תקנת משרד החינוך תלמיד שמקבל בבגרות 07 נקודות ושבע נקודות מתוך מאה, בבחינה בתלמוד - אינו נדרש למבחן חוזר, ולא 70 כפי שהוצה בשעות בשבוע שעבר.